

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCLX. De sanato servo Centurionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

evulgationem Miraculi. 1. Ut sic Christus ipse præberet Exemplum, pro Beneficijs præstitis nulla mittendi hominum obsequia, gratitudinem, honorem, plausum &c. Et singulariter Confessarijs relinqueret Exemplum, nihil gratitudinis, vel remunerationis acceptandi pro emundatione à peccatis. Ut per imperatum silentium accepti Beneficij coram alijs hominibus, ejusque manifestationem coram Principe Sacerdotum (ad quem mundatus ille vel consuetudine recepta, vel ex speciali ratione à Christo mittebatur, quamvis aliàs vi Legis Levit. 13. v. suffecisset quilibet Sacerdos ex stirpe Aaronis) indicaretur, speciales Favores & Gratias à DEO acceptas coram alijs hominibus occultandas esse, Superioribus tamen, & Patribus Spiritualibus manifestandas. Per imperatam præscripti muneris Oblationem designantur Opera Satisfactoria pro peccatis remissa vel à Sacerdote injuncta, vel per se toto vitæ tempore debita.

MEDITATIO CCLX.

De sanato servo Centurionis.

Matth. 8. v. 5. Luc. 7. v. 1.

PUNCTUM I. *Cùm autem introisset Capharnaum, accessit ad eum Centurio (saltem per legatos ab illo per se missos, ut patebit ex verbis S. Lucæ sic expolitus à S. Augustino & Beda: quemadmodum S. Marcus c. 10. v. 35. dicit, filios Zebedæi accessisse ad Christum dicentes: Magister volumus &c. cùm tamen ex Matth. c. 20. v. 20. constet, non per se, sed per suam Matrem*

Matrem hæc dixisse : nisi cum S. Chrysoftomo , & Theophylacto dicere malis, tandem post binam legationem etiam ipsum Centurionem in propria persona venisse) rogans eum , & dicens : Domine , puer meus jacet in domo paralyticum , & malè torquetur Matth. 8. Addit S. Lucas : Qui erat illi pretiosus. Idem Evangelista testatur, Centurionem , cum esset Gentilis , misisse legatos Judæos ; ita enim scribit : Et cum audisset de JESU , misit ad eum Seniores Judæorum , rogans eum , ut veniret , & salvaret servum ejus. At illi cum venissent ad JESUM , rogabant eum sollicitè , dicentes ei : quia dignus est , ut hoc illi præstes. Diligit enim Gentem nostram , & Synagogam ipse edificavit nobis. Considera , quomodo homo Gentilis servum suum amaverit , & æstimaverit : erat enim ipsi pretiosus. Quanto magis deberet tibi esse pretiosa tua & Proximi tui Anima , à Christo in libertatem Filiorum Dei infinito Sanguinis sui pretio redempta ? Tantam ergo pro utriusque Salute curam habeto , quantam homo Ethnicus pro sanitate & vita servi. Adhibe etiam Patrocinia Sanctorum , qui suppleant tuam indignitatem. Præterea bonis Operibus SS. Patronorum intercessionem tibi concilia , & efficacem redde , ut illi tua quoque merita allegare possint apud DEVM : Quia dignus est , ut hoc illi præstes : diligit enim Gentem nostram &c.

PUNCT. II. JESUS autem ibat cum illis. Et cum jam non longè esset à domo , misit ad eum Centurio amicos , dicens (non per se , sed per amicos , unde ipse S. Lucas confirmat hinc modum loquendi S. Matthæi , quando iste dixerat , Centurionem accessisse ad Christum) Domine , noli vexari , non enim sum dignus , ut sub tectum meum intres , propter quod & meipsum non sum dignum arbitratus ,

ut venirem ad te, sed dic verbo, & sanabitur puer meus tibu
 Luc. 7. v. 6. *Et reversi, qui missi fuerant, domum, inven* per
runt servum, qui languerat, sanum. Luc. 7. v. 10. *Qu* ab
dixit JESVS Centurioni (nempe amicis missis à Cent te,
urione, repræsentantibus ejus personam) Vade, & tes
cut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. Matt
 8. v. 13. Expende hîc modum & fructum S. Com
 munionis Spiritualis: quando Fideles, dum interfu
 Sacrificio Missæ, vel quocunque tempore diei, in
 loco mittunt ad Christum Amicos suos, nempe Sac
 dotes, & Angelos, ipsi verò per Humilitatem ab
 nentes à Sacramentali Communione, & accessu
 Christum, per Fidem & Desiderium etiam à distan
 Salutem Animæ suæ consequuntur, dicente Christo
Sicut credidisti, fiat tibi. Ex iisdem verbis discite etiam
Sicut, id est, quanta Fide ac Fiduciâ in DEVM te dispo
 fueris ad obtinendam Animæ Sanitatem, tantum
 Auxilij & Gratix obtenturum. Ipsa tamen Sanitas
 Animæ non obtinetur solo verbo, dicto à Christo, sed
 per Obedientiam ægri impleto.

PUNCT. III. *Et sequentibus se dixit: Amen dico*
vobis, non inveni tantam Fidem in Israël. Dico autem
his, quòd multi ab Oriente, & Occidente venient, &
cumbent cum Abraham, Isaac, & Jacob in Regno Cæ
rum: Filij autem Regni ejicientur in tenebras exterior
 Matth. 8. v. 10. Sicut hîc Christus Fidem homin
 Gentilis præfert Fidei populi Israëlitici (non sing
 lorum in particulari; nam utique B. Virgo, & Aposto
 li perfectiorem Fidem habebant: sed simul spectati
 sic sæpe contingit, Religiosos, vel eos, qui habent
 majora media, & Auxilia Divina ad Virtutem, &
 Perfectionem, superari à Sæcularibus, vel ab habentibus
 tibi

tibus minora media, & Auxilia, & tandem Salute per negligentiam suam excidere. Cave itaque tibi ab hac comminatione; & aliorum profectu in Virtute, præsertim Sanctorum Exemplis (quorum Virtutes, veluti Centurionis Fides, publicò Christi & Ecclesiæ testimonio imitandæ proponuntur) te ipsum confunde, atque ad fervorem excita.

MEDITATIO CCLXI.

De Resuscitato Filio Viduæ.

LUC. 7. V. 11.

PUNCTUM I. *Et factum est: deinceps ibat in civitatem, qua vocatur Naim: & ibant cum eo Discipuli ejus, & turba copiosa. Cùm autem appropinquaret portæ civitatis: ecce defunctus efferebatur filius unicus Matris suæ: & hæc vidua erat: & turba civitatis multa cum illa.* Ecce filius, qui erat unicum gaudium, solatium, & spes viduæ matris, post obitum suum tam ex domo materna, quam ex tota civitate effertur. Sic post mortem ex mente, & memoriâ hominum tum charorum & notorum, tum totius hujus mundi efferemur. Nihili ergo faciendâ est laus & amicitia humana, & ita vivendum, ut hominum memoriâ & ope non indigeamus, & ut, quemadmodum corpus effertur extra civitatem, seu memoriam, ac vitam socialem hominum in terra; ita Anima inferatur in Cælestem Civitatem, Conversationem, & Societatem Angelorum ac Cælitum. Unde Animæ etiam cura gerenda est, non corporis à vermibus devorandi.

PUNCT. II. *Quam cùm vidisset, misericordiâ motus*

H

super